

opatřiti souhlas ministerstva školství a národní osvěty.

Zemská správa politická jest povinna, majetníkú neb uživatelí zabrané budovy aneb její části poskytnouti přiměřené náhrady. Při stanovení náhrady musí býti vzat zřetel na veškeré hospodářské újmy, které majetník neb uživatel utrpí; též nahradí se náklad, vzniklý přesídlením při zabrání a vrácení budovy a jiné prokázané majetkové újmy, vzniklé přesídlením.

Nedojde-li mezi zemskou správou politickou a majetníkem zabraného domu k dohodě o výši náhrady, rozhodne o ní v nesporném řízení okresní soud, v jehož obvodu je zabraná budova. Soud vyšetřív poměry a, je-li třeba, vyslechnuv znalce, určí usnesením náhradu podle volného uvážení.

Soud rozhoduje také podle volného uvážení dle zásad civilního řádu soudního, má-li útraty řízení nahraditi jedna strana, nebo mají-li se útraty rozdělití mezi strany a v jakém poměru. Řízení o náhradě nemá vlivu na řízení o zabrání.

§ 5.

Zabrání budovy trvá, i když se změní její vlastník.

§ 6.

Nebylo-li jinak mezi zemskou správou politickou a majetníkem zabrané budovy ujednáno, převezme udržování, nebo její správu zemská správa politická, která hrađí výdaje s tím spojené. Na tyto výdaje a odškodnění za vedení správy jest hleděti při stanovení náhrady podle § 4.

§ 7.

Při vrácení zabrané budovy majetníkú nutno jí, není-li jiného ujednání, uvésti do původního stavu. Úpravu a stavební změny, které jsou pro majetníka budovy zřejmě k velkému prospěchu, musí majetník budovy zemské správě politické nahraditi, nežádá-li za vrácení do předešlého stavu, a to podle hodnoty v době vrácení, nikoliv však více než skutečný náklad. Nedohodnou-li se strany, rozhodne soud, v § 4 jmenovaný, podle zásad v tomto paragrafu uvedených.

§ 8.

Nepřejímá-li zemská politická správa zařízení budovy podle zvláštní úmluvy, je majetník zařízení povinen, je na své nebezpečí odkliditi. Proto vykáže mu zemská správa politická potřebné místnosti v zabrané budově a, nemá-li v budově sám bytu, i další místnosti, je-li jich nezbytně třeba k dohledu a k opatrování zařízení.

§ 9.

Zemská správa politická má právo vzdáti se kdykoliv zabrané budovy.

§ 10.

Podle tohoto zákona mohou býti zabráný i budovy zcela neb z části od státní správy již najaté. Zabráním ruší se dosavadní smlouvy nájemní, státní správu uzavřené.

Smlouvy nájemní o zabraných budovách uzavřené mezi jinými stranami pozbývají platnosti po dobu zabrání, aniž se tím prodlužuje původní doba smluvní.

Nárok na náhradu škody z tohoto důvodu jest vyloučen.

§ 11.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 12.

Zákon tento pozbývá účinnosti, jakmile pro veřejné účely budou vhodné místnosti opatřeny. Stanoviti to ukládá se ministru veřejných prací.

§ 13.

Ministru veřejných prací se ukládá, aby zákon tento provedl.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Staněk v. r.

Čís. 333.

Zákon ze dne 11. června 1919

o příslušnosti ve věcech stavby vodních cest.

Z usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Veškeré věci stavby vodních cest, pokud přejaty a prováděny budou československým státem a podle zákona z 11. června 1901, z. ř. č. 66, patřily do působnosti bývalého ministerstva obchodu ve Vídni, náleží nadále do oboru působnosti ministerstva veřejných prací.

§ 2.

Tento zákon nabývá platnosti dnem vyhlášení.

§ 3.

Ministrům obchodu a veřejných prací se ukládá, aby tento zákon provedli.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Stránský v. r.

Staněk v. r.